

Ngày 9 tháng 11 năm 1986

bình an cho con; Cha đây, Cha là Giêsu Kitô; Cha đang ở trước mặt con, Cha là Thầy của con và Cha yêu dấu con; ma quỷ đã bị khuất phục bởi việc Cha tự hiến tế chính Mình; con đừng ngủ, vì Cha sắp đến với con; Cha chính là (Tác Giả của) các Mạc Khải; Cha có điều muốn nói; Vassula, Cha con ta hãy nói Cuộc Khổ Hình Thập Giá của Cha;

Con sẽ nói gì đây? Con sẽ suy tưởng về trước hay trong khi Chúa chịu đóng đinh?

Trước;

(Chúa Giêsu cho tôi thấy một hình ảnh Chúa bị đánh đòn.)

sau khi đánh đòn Cha rồi, chúng khạc nhổ vào Cha và giáng những đòn nặng nề lên đầu Cha khiến Cha choáng váng; chúng đá vào bụng Cha khiến Cha bị tức thở và té xuống đất, rên la trong đau đớn; chúng lấy Cha làm trò mua vui, thay phiên nhau đá vào Cha; người ta không còn nhận ra Cha được nữa; Thân Mình Cha bị rách nát và Trái Tim Cha cũng vậy; thịt Cha, bị rách bươm, lủng lảng khắp châu thân;

một tên trong bọn nắm lấy Cha và kéo lê Cha đi vì đôi chân Cha không còn đỡ nổi Cha nữa; rồi chúng lấy một trong những tấm áo dài của chúng mà mặc cho Cha; chúng vừa lôi Cha tới phía trước, vừa dẫm đá liên tục, đánh vào mặt Cha, làm dập

mũi Cha¹, quấy nhiễu Cha; Cha lắng nghe lời chúng nhục mạ; con ơi, tiếng chúng vang lên những lời thù hận và nhạo báng, làm tăng thêm chén đắng cho Cha; Cha nghe chúng nói, “lũ bạn bè của mày tụ tập ở đâu trong khi vua chúng nó đang ở đây với tụi tao, có phải tất cả đám Do Thái đều phụ bạc như những tên này không? xem vua của chúng kìa!” thế rồi, chúng đội triều thiên cho Cha bằng một mào gai, con ạ “thần dân Do Thái để tung hô mày đâu rồi, mày không phải LÀ vua sao? mày có biết cách đóng vai một ông vua không? cười lên! không được khóc, mày không phải là vua sao, vậy hãy hành xử như một ông vua đi”; (sau đó) chúng lấy dây thừng trói chân Cha lại rồi bảo Cha đi tới chỗ để sẵn thập giá dành cho Cha;

con ơi, Cha không thể bước đi vì chân Cha đã bị trói lại rồi, vì vậy chúng xô Cha xuống đất rồi túm tóc Cha lôi về phía thập giá dành cho Cha; Cha đau đớn quá đỗi, những phần da thịt còn dính lủng lẳng trên Minh Cha lúc bị đánh đòn giờ đây bị xé toạc ra;

chúng nối lỏng sợi dây thừng cột chân Cha rồi đá vào người Cha để thúc Cha đứng dậy mà tự nhắc gánh nặng của Cha lên vai; nhưng Cha chẳng còn nhìn thấy thập giá ở đâu nữa, vì mắt Cha đã phủ đầy máu từ những gai nhọn đâm thấu vào đầu Cha chảy xuống; thế là chúng nhắc thập giá lên đặt vào vai Cha, rồi đẩy Cha đi về phía các cổng; Ôi, con ơi, thập giá Cha phải vác nặng nề biết bao! Cha lần mò đường đi tới các cổng, dưới sự hướng dẫn của ngọn

¹ Chú thích của nhà xuất bản: sụn mũi, chứ không phải xương mũi bị dập gãy. (Các chuyên viên về Tấm Khăn Liệm của Chúa xác quyết như vậy.)

roi ở phía sau, Cha cố gắng nhìn đường đi qua dòng máu đang làm cay xé mắt Cha;

thế rồi Cha cảm thấy có người lau mặt cho Cha; trong cơn đau đớn cực độ, các phụ nữ tiến tới lau lên khuôn mặt sưng húp của Cha, Cha nghe họ than khóc thảm thiết, Cha cảm thấy thương họ, Cha thốt ra, “phúc thay cho các con! Máu Cha sẽ rửa sạch mọi tội lỗi loài người; này hồi các con, đã đến giờ các con được cứu rồi”;

Cha cố sức lết tới; đám đông trở nên cuồng loạn; Cha không thấy được người bạn nào quanh Cha cả; không một ai có mặt ở đó để an ủi Cha; nỗi thống khổ của Cha dường như cứ tăng lên khiến Cha ngã xuống đất; quân lính sợ Cha tắt thở trước khi đóng đinh, nên ra lệnh cho một người tên là Simon vác thập giá đỡ Cha; con ơi, đây không phải là một cử chỉ tử tế hay nhân ái gì đâu; chẳng qua chúng chỉ muốn giữ mạng sống Cha lại để đóng đinh Cha vào thập giá mà thôi;

khi lên đến Núi, chúng xô Cha xuống đất, giật phăng quần áo Cha ra, bỏ mặc Cha trần truồng cho mọi con mắt nhìn Cha, những vết thương của Cha lại toác ra và Máu Cha chảy tuôn xuống đất; quân lính đưa cho Cha rượu pha với mật đắng; nhưng Cha đã từ chối, vì trong thâm sâu, Cha đã đầy những cay đắng do kẻ thù dành cho Cha rồi; chúng vội đóng cho đinh xuyên qua cổ Tay Cha trước, rồi mới đóng vào thập giá, sau đó, chúng kéo giãn thân mình dập nát của Cha xuống để đóng đinh thân qua hai bàn chân Cha một cách hung bạo; con ơi! Ôi! con ơi! đau đớn biết bao! cơn hấp hối khủng khiếp dường nào! Ôi, nỗi thống khổ của linh hồn Cha! bị

những người thân yêu bỏ rơi, bị chối bỏ bởi Phêrô, là người mà trên đó Cha sẽ thiết lập Giáo Hội Cha, Cha bị cả các bạn hữu còn lại chối bỏ, bị bỏ lại trợ trợ một mình, bỏ mặc cho quân thù địch; Cha đã khóc, vì lòng Cha ngập tràn đau đớn xót xa;

quân lính dựng thập giá Cha lên đặt vào hồ;

từ trên thập giá, Cha đưa đôi mắt xung húp nhìn xuống đám đông, Cha khó lòng mà nhìn thấy được, Cha để ý nhìn mọi người; giữa đám người đang nhạo cười Cha, Cha chẳng thấy được một người bạn nào; không một ai có mặt để an ủi Cha; “Lạy Chúa Trời Con! Lạy Chúa Trời Con! sao Chúa bỏ Con?”; cả những người đã từng yêu mến Cha giờ đây cũng bỏ rơi Cha;

Cha hướng mắt về chỗ Mẹ Cha; Cha nhìn Mẹ và hai Trái Tim Chúng Ta tâm sự, “Con xin trao phó cho Mẹ đàn con yêu quý của Con để chúng cũng được làm con của Mẹ, Mẹ hãy làm Mẹ của chúng”;

mọi sự sắp được hoàn tất, ơn cứu độ đã tới gần; Cha thấy bầu trời mở ra, và mọi thiên thần đều đứng nghiêm mình, tất cả đều đứng trong thinh lặng, “Lạy Cha, Con phó Linh Hồn trong tay Cha, giờ đây Con về cùng Cha”;

Cha, Giêsu Kitô, đã đọc cho con viết về nỗi thống khổ cực độ của Cha;

Vassula con ơi, hãy vắc¹ Thánh Giá của Cha, hãy vắc đỡ cho Cha! Thánh Giá của Cha kêu gọi Bình An và Yêu Thương; con ơi, Cha sẽ chỉ Đường cho con vì Cha yêu thương con;

¹ Lần đầu tiên Chúa Giêsu nói về việc vắc thập giá của Người là ngày 23.10.1986.